

Benjamin Alire Sáenz

**Aristòtil i Dante
es capbussen a les aigües
del món**

Traducció d'Anna Llisterri

Barcelona

Títol original: *Aristotle and Dante dive into the waters of the world*

© Benjamin Alire Sáenz, 2021

Publicat d'acord amb Simon & Schuster Books For Young Readers,
un segell de Simon & Schuster Children's Publishing Division

Primera edició a L'Altra Tribu: gener del 2022

© de la traducció: Anna Llisterra Boix, 2021

© d'aquesta edició: L'Altra Editorial

Gran Via de les Corts Catalanes, 628, àtic 2a

08007 Barcelona

www.laltraeditorial.cat

Impressió: Romanyà Valls

Maquetació: Tal Altra

DIPÒSIT LEGAL: B. 20.612-2021

ISBN: 978-84-123229-1-0

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra requereix l'autorització prèvia
i per escrit de L'Altra. Tots els drets reservats.

Taula

Descobrint l'art de la cartografia	13
Viure al país del que és important	105
Al país de l'amistat	173
Entre el viure i el morir hi ha l'estimar	251
El món, l'univers i l'Aristòtil i en Dante	383
<i>Agraïments</i>	495

*Amanda, veig sortir el sol i penso en tu.
De vegades sento les teves rialles a l'habitació
i et sento dir: «Oncle Ben, estàs boig».
Aquest llibre és per a tu. T'adoro, i sempre t'adoraré.*

Arreu on mirava, arreu on anava, tothom tenia alguna cosa a dir sobre l'amor. Mares, pares, professors, cantants, músics, poetes, escriptors, amics. Era com l'aire. Era com l'oceà. Era com el sol. Era com les fulles d'un arbre a l'estiu. Era com la pluja que interrompia la sequera. Era el soroll dolç de l'aigua corrent per un rierol. I era el soroll de les onades estavellant-se a la costa durant una tempesta. L'amor era el motiu pel qual lluitàvem en totes les batalles. L'amor era allò per què vivíem i moríem. L'amor era allò en què somiàvem quan dormíem. L'amor era l'aire que volíem respirar quan ens despertàvem per saludar el nou dia. L'amor era la torxa que portaves per guiar-te i sortir de la foscor. L'amor et treia de l'exili i et portava a un país que era el teu lloc.

Descobrint l'art de la cartografia

Em preguntava si a en Dante i a mi ens deixarien escriure mai els nostres noms al mapa del món. A altres persones els donen estris per escriure i, quan van a escola, els ensenyen a fer-los servir. Però als nois com en Dante i jo no ens donen llapis ni bolígrafs ni esprais de pintura. Volen que llegim, però no volen que escrivim. Amb què escriurem els nostres noms? I a quin lloc del mapa del món els escriurem?

U

I aquí tenia en Dante, amb el cap reposant al meu pit. En la quietud de l'alba, només se sentia el so de la seva respiració. Era com si l'univers hagués aturat tot el que feia només per mirar dos nois que, allà baix, havien descobert els seus secrets.

Mentre notava els batecs del cor d'en Dante sota el palmell de la mà, vaig desitjar tenir la capacitat de foradar-me el pit i arrencar-me el cor i ensenyar-li a en Dante tot el que hi havia a dins.

I després hi havia això: l'amor no només tenia a veure amb el cor; també tenia a veure amb el cos. I el meu cos no s'havia sentit mai tan viu. I llavors ho vaig saber, finalment vaig saber què era allò que anomenem desig.